

Til Justitsministeriet.

I Henhold til det høje Ministeriums Skrivelse af 6. Februar d. A. have vi undertegnede Overlæge Geill af Viborg og Murermester P. Gram af København i Forening undersøgt, om det vil være muligt at bringe de af os hver for sig for Anlæggelsen af de i Forslag til Lov om Drankere m. m. omhandlede 2 Helbredelsesanstalter for Drankere anslaaede Omkostninger noget ned, uden at Kravet om, at Anstalterne skulle være forsvarlige, opgives. — Efter indgaaende Forhandling ere vi efter fornyet Undersøgelse og Overvejelse komne til følgende Resultat:

Da det af Hensyn til Omkostningerne ved Driften absolut vil være en Fordel, at Mænd og Kvinder behandles i den samme Anstalt, idet de kvindelige Patienter ville kunne udføre en stor Del af det Arbejde i Økonomien (i Køkken, Vadskeri, Avlsgaard, paa Systue etc.), til hvis Udførelse der ellers maa anvendes fremmed Hjælp, medens paa den anden Side de mandlige Patienter gennem deres Arbejde vil kunne producere en stor Del af de Fødemidler, som i en selvstændig Kvindeanstalt maa købes, have vi ment at kunne se bort fra de Ulemper, som maaske vil kunne opstaa derved, at Alkoholister af begge Køn behandles i samme Anstalt. Vel tale Erfaringerne fra de helt aabne Redningshjem for Alkoholister nærmest imod en Sammenblanding af de to Køn, men da Erfaringerne fra Sindssygeanstalterne tale derfor, og da Helbredelsesanstalten for Alkoholister sikkert saavel efter Patienternes mentale Tilstand som efter Anstaltens Indretning vil komme til at danne en Mellemting mellem disse to Institutioner, men dog nærmest maa komme til at ligne en Sindssygeanstalt, have vi af Hensyn til Bekostningerne ved Driften ment at maatte tilraade Oprettelsen af en Fællesanstalt. Vi have dog ment det rigtigst ved mellemliggende Økonomilokaler, eventuelt Administrationsbygning og Funktionærboliger, at isolere den for Kvinder bestemte Bygning saa meget som muligt fra de for Mænd bestemte og have tænkt os, at man, hvis der dog skulde vise sig Ulemper ved en Fællesanstalt, ved eventuelle Udvidelser, kunde tage den for Kvinder oprindelig bestemte Bygning i Brug for Mænd og bygge en selvstændig Anstalt for Kvinder.

Da Tilvænnning til regelmæssigt ordnet Arbejde er det vigtigste Helbredelsesmiddel for Alkoholister, bør en for saadanne bestemt Anstalt i første Række eje Midler til at beskæftige Patienterne, af hvilke dog kun til enhver Tid et vist Procentantal paa Grund af psykisk Forstyrrelse eller legemlig Svækkelse overhovedet vil være i Stand til at arbejde. Derfor bør en Helbredelsesanstalt raade over Værkstedslokaler af enhver Art. Da imidlertid kun en — maaske relativ ringe — Del af de arbejdsføre have Betingelser for med Udbytte at kunne anbringes ved Haandværk, og da Arbejdet i fri Luft erfaringsmæssigt virker særligt heldbringende paa Alkoholister, maa det anses for nødvendigt, at en Helbredelsesanstalt for Mænd fortrinsvis baseres paa Land- og Havebrug.

Det maa da tilraades, at der til Anlægget af en saadan Helbredelsesanstalt indkøbes en Landejendom paa 2—300 Tdr. middelgod Jord med tilhørende fritliggende Avlsbygninger; ikke for nær en større By, men heller ikke — af Hensyn saavel til Byggematerialernes Tilførsel som til Næringsmidlernes Anskaffelse og mulig Eksportering af de ved Driften erhvervede Haveprodukter, i Værkstederne forarbejdede Genstande etc. — alt for fjernt fra Station.

Paa denne Grund mene vi, at Anstalten bør anlægges i Pavillonstil — som er det absolut mest formaalstjenlige —, saaledes at de enkelte Pavilloner grupperes omkring de centrale Økonomibygninger med et indbyrdes Mellemrum af mindst 100 Alen — Kvindebygningen mest isoleret. Alle Nybygninger forsynes med elektrisk Lys, Centralopvarmning fra det fælles Maskinhus og W. C. (Septic Tanks). Der op-